
Minneord

OSS IMELLOM

TORGEIR ENGSTAD

SIGURD SPARR

Universitetssykehuset i Nord-Norge
Geriatrisk avdeling

Georg Sager ble født 27. juli 1917 i Kristiansund, hvor han også døde 17. desember 2006. En pioner, et forbilde og en utrettelig forkjemper for geriatrien er borte.

Han tok medisinsk embetseksamen i Oslo 1946, var allmennpraktiker 1948 – 63, indremedisiner 1964 – 72, sosialmedisiner 1971 – 72, og i perioden 1973 – 84 bygde han opp det som skulle bli en nasjonal modell for geriatrisk virksomhet; områdegeriatrien. De siste tre årene av yrkesaktivt liv, 1984 – 87, etablerte han geriatri som medisinsk spesialitet ved universitetssykehuset i Nord-Norge.

Hans faglige bredde og dybde var imponerende. Vi kjenner ingen som møtte syke gamle med slik respekt, varme og ærbødighet som han. Han var en etterspurt foreleser og rekrutterte mange fagfolk til geriatrien. Møtet med ham var avgjørende for at undertegnede ble geriatere. Han var et forbilde – en læremester vi så opp til. Vi ønsket å bli som ham!

Hans betydning for etableringen av geriatri som fag i medisinerutdanningen i Tromsø kan vanskelig overvurderes, og ikke minst utdanningen av geriatriske spesialsykepleiere i Tromsø, Harstad, Bodø, Hammerfest, Namsos, Levanger,

Trondheim og Kristiansund. Han representerte Venstre i Kristiansund bystyre 1959 – 67 og 1976 – 80. Han var aktivt medlem av Eldrerådet 1993 – 99, æresmedlem i 2003.

I oktober 1943 ble han angitt og internert sammen med andre studenter og universitetslærere i arbeidsleiren Berg utenfor Tønsberg. 9. desember samme år ble han sendt med slaveskipet Donau til Stettin og endte opp i St. Andreas ved Sennheim i Alsace-Lorraine. Senhøsten 1944 ble studentene «evakuert» østover, dels til fots, dels med tog til Buchenwald og Neuengamme hvor de ble reddet av de hvite bussene 20. april 1945.

Angiveri, fornedrelse, mishandling og sult skapte arr i sjelen for resten av livet, men bidro også til å forme medmennesket Georg Sager. Han snakket like gjerne om forbrytelsene og ondskapen til nazistene som de allierte stupbomberne som bombet alt og alle på slutten av krigen. Det imponerende er at han fremstod som talsmann for toleranse og forsoning; en kompromissløs motstander av urett, intoleranse, fremmedfrykt og hat. Han var usnobbete og smilte overbærende til posering, posisjonering og materiell velstand. Desto mer opptatt var han av verdispørsmål, små og store naturopplevelser, holdninger og vennskap. Det hører med at han også var svært glad i musikk, litteratur og lyrikk.

Hans kone Inger var den viktigste støttespilleren i alle årene etter hjemkomsten fra Tyskland. De ville ha feiret diamantbryllup til våren. Georgs merittliste hadde ikke vært mulig uten henne.

Kombinasjonen av solide fagkunnskaper, kjærlighet til faget, reflekterte holdninger, stahet og kompromissløs lojalitet til pasientene gjorde Georg Sager til et forbilde som ruver i norsk helsevesen.

Publisert: 3. mai 2007. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 15. februar 2026.